

Forfatter: Knudsen, Jakob

Titel: Udrag fra ANGST

Citation: Knudsen, Jakob: "Martin Luther", i Knudsen, Jakob: *Martin Luther*, 1915, s. 162.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-knudsenj09val-shoot-idm139983000952576/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Martin Luther

sang kjønt, kunde de give en hel Concert paa Bursen om Aftenen efter Disputationerne.

Mest var det dog, naar han var ene, at Martin spillede; — her ved Universitetet, hvor der jo var Mennesker fra alle Kanter af Landet, var det nemt at faa fat i mange Slags tyske Viser. Men der var ingen af Lærerne, som brød sig om dem, — man maatte dyrke dem for sin egen Skyld. Her skulde ellers alt være latinsk og græsk.

Der var en Sang, som han syntes særlig godt om og meget sang, naar han var urolig, — ikke fordi han forstod den, for den var uhyre dunkel, maatte man vist nok sige, og tilmed paa et underlig halvfremmed Tysk, — men der var saadan en inderlig, stille Sindsbevægelse i den. Han havde den fra en Student, som sagde, at den hed *hymnus mysticus*, men den handlede nok egentlig om Treenheden og om Sjælen. Indholdet af den var omtrent saadan:

I altings Ophav,
over al Tanke,
var evig Ordet.
O, rige Skat,
da forhen Ophav
Ophavet fødte!
O, Faderbryst,
hvoraf Ordet strømmed,
og som dog beholdt det
til evig Tid!

De To een Strøm
— Kjærligheds Strøm,
de Tvendes Baand,
som begge omslynger —
saaledes strømmed
fra Evighed
den Helligaand.
De tre er Ent
Veed Du det? Nej!
Det veed sig selv i Evighed.

De Trendes Kraus
er Himlens Glaus,
ej Tanken spænder
om den sit Baand.
Dyb uden Bund —
Tid, Sted og Rum
veed ej deraf.
Her er en Ring,
som ej begynder,
men stille svæver dens indre Punkt.